

ALAPTANÍTÁSOK

A siker titka 4. – Az én útjaim...

Példabeszédek 14:12

„Van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt, és vége a halálra menő út.”

Ézsaiás 55:8-9

„Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útjaitok az én útjaim, így szól az Úr! Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim útjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!”

A legnagyobb kihívás az életünkben, hogy Isten útját találjuk meg és járjuk. Ha Isten útjain élünk, ez egy sokkal magasabb szintű gondolkodást jelent, és életet jelent, mint a te saját útjaid élése.

Sokszor az emberek meg vannak győződve az 'egy útról'. A *Példabeszédek 14:12*-ben olvassuk az angol fordítás szerint, hogy: „*van egy út, amely helyesnek látszik az ember előtt.*”

De az az 'egy út', az nem feltétlenül gonosz út – csupán annyit jelent, hogy emberekre hallgatsz, akik egy utat hoznak neked elő.

Sok alapelv foglaltatik ide: az emberek sok pénzt fizetnek, hogy meghallgassanak embereket, akik *egy utat* magyaráznak el nekik - és valószínűleg találsz benne nagyon jó dolgokat, amelyeket az életedben alkalmazhatsz. De Jézus azt mondja: „*Én vagyok az út!*”

Nem ugyanazok az alapelvei az 'egy útnak', és 'az útnak'.

Mi meg szeretnénk alapozni az életünket 'az út' szerint, és nem az 'egy út' szerint, az én saját utam szerint. Tehát nem annak az alapjait akarjuk lerakni, hogy a mi saját útjainkat járjuk, vagy a te útjaidat.

Példabeszédek 14:14

„Az ő útjaiból elégszik meg az elfordult szívű; a magáéból pedig a jó férfiú.”

A Biblia szavai szerint az 'elfordult elméjű keresztényt' nem sűrűn használtuk eddig a szavaink között, most elmagyarázom, mit jelent. Egyszerű szavakkal: egy újjászületett keresztény, aki most már nem jár gyülekezetbe, nem olvassa a Bibliát, és már nincs célkitűzése Isten útjai felé. Vagyis az ember, aki a saját útjaival van megelégedve.

Az én Bibliám azt mondja, hogy a jó ember az felülről elégített meg. A keresztény élete akkor teljeseedik be, ha az felülről teljeseedik be, Jézustól.

Ha viszont a saját útjaidat választod, és azt éled, akkor soha nem leszel megelégtve. Nem leszel elégedett, mely felülről jöhet csak – egyáltalán nem leszel. Az élet érzelmi viharain keresztül fogsz járni.

A keresztény életek között nagyon sok megzavart, elégedetlen, összezavart életet láthatsz. Nem látod az ígéreteket, mely beteljesedne az életükben. Lehet, hogy élnek 'egy utat', vagy a saját útjaikat - és ha te a saját útjaidat éled. Isten királysága úgy épített fel, hogy a te életed csak felülről tud beteljesedni, és megelégedni, és ez Jézustól jön.

Az illető, aki a saját útjaival teljeseedett be: *az én gondolataim, az én saját kenetem, az én ajándékaim, az én jogaim* – saját útjaival van betöltve. Ezek azok az emberek, akik mindig megsértődnek. Azok a keresztények, akik könnyen megbotránkoznak, mindig a saját útjaikkal teljesekek. Soha nincsenek egyességben, egyetértésben, egységben, harmóniában, mindig a saját dolgaikat végzik. Minden egyes esetben egy problémára mutat a dolog: kapcsolatuk Istennel –hideg ez a kapcsolat a szívükben, és nincsenek megelégtve felülről.

Az a gyülekezet, mely felülről megelégtetett, teljesekek a Szellemmel, és Istennek lépnek és mozdulnak, és kis, apró dolgok nem érdekesekek a számukra, nem ütköznek bele, mint ahogy egy részeg sem. Kis, apró dolgok nem botránkoztatnak meg, mert olyan hatalmasan beteljesedtél, szinte megrészegedtél felülről, a Szellemtől.

Ha a saját útjaiddal vagy teljes, akkor nem vagy megelégtve felülről.

Az én életem, az én problémáim, az én gyermekeim, az én munkahelyem, az én gondolatai, én elképzeléseim, az én időm. Én! Az enyém! Én! Az én üzletem.

És ez súlyos korlátozásokat hoz. Korlátozva vagy az útjaidban, amikor a dolgokat a saját útjaid szerint járod!

Itt a példa, Frank Sinatra, aki épp az elmúlt napokban halt meg. Nagyon híres volt Frank Sinatra. „A saját útjaimon jártam” - ez volt a híres dala, és ez a világ útja.

A te útjaid, azok nem az Úr útjai. Isten útja egy magasabb rendű út.

Én nem tudom felépíteni ezt a gyülekezetet, és vezetni a többi gyülekezeti vezetőt az én saját útjaimon, mert az meg fog bukni. Azt mondja az Ige: „*hacsak az Úr nem építi a házat, akkor hiába munkálkodnak azon az építők.*” Hacsak az Úr meg nem tartja a várost, őrzi a várost, akkor az örök hiába ébrednek fel! Ez egy csodálatos Igehely, a *Zsoltár 127:1*.

Jézus azt mondja, hogy: „*én fogom fölépíteni az én gyülekezetemet, és azon a pokol kapui sem vesznek diadalmat!*”

Hibákat követtem el akkor, amikor a saját útjaim szerint akartam. Nem tartott sokáig nekem, hogy megtérjek a téves útjaimról, és megváltozzak.

Nekünk a felső úthoz kell becsatlakozni! Mert ha nem, akkor csak küszködsz, viszálykodsz, nyomás alatt vagy - de ha Isten útja szerint teszed, akkor felülről leszel megelégtve. A legjobb gyülekezeted lesz, a legjobb keneted, a legjobb prédikációd – amikor beteljesedsz azokkal az utakkal, melyek felülről vannak.

Miért kell tehát Isten útja szerint járni? Mert ha nem így teszed, akkor nem leszel megelégtve felülről.

Ha felülről vagy megelégtve, és szeretetben jársz, akkor elhagy téged az a vallásoskodó kritikai szellem. Jézus Krisztus szeretetének szinte megrészegültségében jársz, és az apró dolgok nem jelentenek túl sokat, hiszen az emberek nem tökéletesek amúgy sem. És köszönetet kell mondanunk Istennek az Ő irgalmáért és kegyelméért! Isten útjait és királyságát nem tudjuk felépíteni a saját útjainkon! Súlyos korlátokba fogunk ütközni!

Visszatérve a *Példabeszédek 14:12*-re, hogy: „*létezik egy út, amely helyesnek látszik az ember előtt, a vége azonban halál.*”

Amikor az ember a saját útjaival van beteljesedve, és az jónak is tűnik - ez az az illető, aki megbotránkozik, saját útjait éli, és az jónak is tűnik.

Ha veszel embereket a gyülekezeten kívülről, olyanokról beszélek, akik lehet, hogy gyülekezetben voltak egyszer – ez nagy probléma, mert ők úgy gondolják, hogy igazak. Mérgesek lesznek, és megbotránkoznak: *igazak vagyunk!* Úgy gondolják, hogy igazuk van. Az ő szemükből nézve, megvan a joguk, hogy keserűnek érezzék magukat, és hogy mérgüket megtartsák, mert megmagyarázzák, és azt is megmagyarázzák, hogy mit végez ez által Isten.

A probléma ott van, hogy soha nem érték el azt a helyet, azt a potenciális helyet, ahová Isten akarja őket. A vége pedig halál. A halál pedig végét jelenti annak is, hogy a jövőbeni potenciális kenetekben részt vegyél.

Nagy szomorúság is jár azzal, ha a saját útjaidat járod, mert úgy tűnik, hogy helyes. *Igazam van akkor, amikor én így érzek* – mondják. Beépítik ezt a gondolataik közé, és a saját útjaik szerint éljenek, és nem az Igékre építkeznek. Anyagiakra, saját útjaikra építkeznek – úgy tűnik, hogy jó. Mindent felépíthetsz a saját útjaid szerint, és a megtévesztés minden egyes alkalommal be fog lépni, mert a saját útjaid mindig a te szemedben helyesnek fognak tűnni, de nem fogják tudni megteremni Isten céljait! Mert meg kell azt tartanunk, hogy felülről mindig megelégtessünk!

Olyan könnyedén tudunk beteljesedni a saját útjainkkal, és minden egyes alkalommal az úgy helyesnek tűnik. Ez a legnagyobb megtévesztés benne!

Jakab 1:26

„Ha valaki istenfélőnek tartja magát, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem megcsalja a maga szívét, annak hiábavaló az istenfélélme.”

Ha valaki Istentisztelőnek látszik, de nem zabolázza meg nyelvét, saját magát, a saját maga szívét csalja meg, és az ő Istentisztelete halott.

A világon mindenhol azt gondolják az emberek, hogy ők Istentisztelők - és az Istentiszteletük igaznak tűnik a szemükben. A világon mindenhol jártam már, és mindenhol ugyanaz a helyzet. Mindegy, melyik gyülekezet.

Roszbabb a helyzet már sehol nem lehetett, mint Magyarországon. Nem zabolázzák meg nyelvüket. Mindig negatívan szólnak, kritikusan, pletykálgodnak, cinikusak, és úgy tűnik, hogy Istentisztelők, úgy tűnik, hogy helyesek és igazak. Ezt egy kevély magatartásformának szoktuk nevezni. Tehát van bennük egy bizonyos kevélység, és úgy gondolják magukról, hogy ők helyesen Istentisztelők - de mindaz, ami bennük van, az csak halott cselekedet. És felülről nincsenek megaláztatva, mert a saját útjaikon járják az életet. Istentiszteletük a saját útjaikból épült ki. És így nem tudják megteremni Isten célzatait.

Ez mindig egy alapvető jele Istennel való kapcsolatuk hiányának. Mert Istennek van ennél egy jobb útja, és szabadabbá kell, hogy kitörjél ebből a saját útból!

A vallásoskodó, Istentiszteletnek tűnő szellem mindig az ördög kenetével van kapcsolatban. Az ördög kenetei a múltban mozognak. Ha valakire például féltékenykedsz, akkor mindenképpen a múltban kell, hogy emlékezz valamire. Mondjuk, ha féltékeny vagyok, és irigy vagyok rád, mindenképpen a múltban kell, hogy megragadjak valamit veled kapcsolatban.

Mi történik akkor, ha elfejtem a múltat? Akkor a mai nap friss kenete jön elő. Nem tudunk a tegnaptól élni! A tegnaptól elmúlt! És az ördög kenete arról szól, hogy téged a múltban tartson fogságban. És a múltbeli kenet nem fog neked ma segíteni. Istennek minden napra megvan a friss kenete. Nincs semmi a múltban, jó, vagy rossz, amely ma használna nekem. Elmúlt. Nem tudunk megélni a múltbeli újjáéledéseinkből, a múltbeli gyógyulásainkból, mert egy korlátokat nem ismerő kenetünk van most.

Ahhoz, hogy a sátán hatékony legyen az életünkben, ahhoz arra van szüksége, hogy rá tudjon venni engem, hogy a jövőmet szinte a múltamba helyezze. Így kerülsz bele az irigységekbe, a féltékenységekbe, a mérgeskedő emberekbe. Valamire mindig kell emlékezniük a múltból.

Nekünk azonban egy friss kenetre van szükségünk ma!

Filippi 3:13-14

„Atyámfiak, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna: De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékifeszülve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.”

Elfelejtve, ami mögöttem van, és előre nyomulván!

Tudod-e, hogy nehéz úgy előre menni - és a kenet nem képes arra, hogy az emberek életét előre vigye, amíg ők nem hajlandók megfelelkezni arról, ami a múltban történt.

A gyülekezeti emberek is sokszor nem képesek, nem hajlandók elfelejteni, mi történt a múltban.

Elfelejteni, és előre nyomulni! Előre kell nyomulnod, nem veszhetsz!

Egy keresztény azt válaszolhatja: *igen, de valaki hazudott nekem!* Ezt én egyszerűen kitörlöm a gondolataimból. Miért? Azért, hogy felkent lehessenek. Többet rólad sem hazudhattak az emberek, mint rólam. Minden vallásos elképzelésüket túlhaladtam, a vallásos törvényeiket megszegtem, amelyek nem Isten törvényei. Nincs semmilyen kapcsolatuk az Úrral, nem hiszik amúgy sem a Bibliát, nem hiszik, hogy Krisztus vére képes arra, hogy megtisztítsa az embert a bűneitől. Krisztus ellenségei ők, mert még az újjászületést sem értik!

Mi azonban előre nyomulunk, hogy felkentek lehessünk! Mi a szemünket a jutalomra helyezzük! Hagyjuk a dolgokat a múltban, és előre tekintünk.

Soha nem fogjuk meglátni a jövőbeli dicsőséges dolgokat, ha a múltat nem engedjük el! Ez a fejünkben van – gyerünk ki onnan, a börtönből! És embernek rosszat nem számítok be!

És tudod, mit mond erre a teológus? Valamelyik vallásos démon? *Pál, látod, te üldözted a gyülekezetet! Hazug vagy, és te egy ördög vagy, Pál. Isten nem tud valakit felkenni, aki úgy követte el a bűnt, mint te!*

És Pál mégis azt mondja, hogy: *én embernek nem tulajdonítok rosszat.* Mindent, ami maga mögött volt, elengedte. Olyan messze kerültek Páltól a bűnei, mint Kelet a Nyugattól, mert Krisztus vére megtisztította.

A vallásoskodó szellem egy kritikai szellem

Filippi 3:15

„Valakik annakokáért tökéletesek vagyunk, ilyen értelemben legyünk: és ha valamiben másképpen értetek, az Isten azt is ki fogja jelenteni néktek:”

Ilyen legyél, ilyen elméjű legyél – mondja.

Válaszként mondhatja valaki: *de nincs pénzem!* A múltadból, ha emlékszel valamire, amely téged a jövődtől akadályoz meg, és a szegénységnek ezt a szellemét meg kell kötnöd, és ki kell vetned a gondolataid közül! Ezért legyél szabad elméjű, a jövő felé! És gondolkodj eszerint: *az én Istenem betölti minden szükségemet az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen az Úr Jézus Krisztusban!*

Valami mindig a múltban, ami akadályoz, az az ördög kenete.

Lukács 9:62

„És monda néki Jézus: Valaki az eke szarvára veti kezét, és hátra tekint, nem alkalmas az Isten királyságára.”

Visszatekint! Aki hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára!

Amit valójában mond itt az Ige, hogy aki hátra tekint, az nem alkalmas arra, hogy az Isten útjain járjon. Hátratekinteni - az nem alkalmas arra, hogy az Úr útjait járd. Ha állandóan visszatekintgatsz, hogyan tudnád megcselekedni az Úr útjait? Előre kell nyomulnod az erőddel, és hátra nem tekinteni! Mert mindaz, ami a múltadban van, az akadályozna abban, hogy az Úr útjait cselekedd! Ne nézz hátra, ne tekints hátra – az az ördög játszóterülete!

Egy nagyon jó példa erre a Bibliában Lót felesége. Isten figyelmeztette: *ne tekints hátra! Kiszabadítlak, de ne tekints hátra!*

És tudod, mit tett a felesége? Visszafordult, hátra nézett!

1Mózes 19:17

„És lón, mikor kivitték őket, monda az egyik: Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints, és meg ne állj a környéken; a hegyre menekülj, hogy el ne vessz.”

1Mózes 19:26

„És hátra tekintte az ő felesége, és sóbálvánnyá változott.”

Úgyhogy nem tekinthetünk hátra! Ugye?

A múlt év szolgálatának sikereiből nem élhetünk meg, nem tekinthetünk hátra! A tegnapi kenetéből nem tudunk megélni, és a tegnapi sikereiből sem!

1Korinthus 3:3

„Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é és nem ember szerint jártok-é?”

Irgykedés, versengés, szakadások. Visszatekintünk. A múlt dolgait vizsgálgatjuk, és ez a testiség birodalmába visz minket vissza. A múlt – az az ellenség! Elkezdesz félni a kudarcoktól, a múlt kudarcai miatt.

Az emberek azért nem jönnek el, mert egyszer már eljöttek, és akkor nem gyógyultak meg. De van kenet jelen a most számára, hogy meggyógyulj!

A leghatalmasabb gyógyulások, amelyek valaha történtek az emberkekel, akkor történnek, ha sokszor jöttek már. Talán az első alkalommal nem értették meg, vagy idegesek voltak. Végül is megkapták, amiért jöttek: meggyógyultak. Nem tekintettek hátra!

Nem az válik a hasznodra, és az előnyödre, ha hátrafelé tekintesz. Az hozza meg a hasznodat, ha előre tekintesz!

Mondhatná valaki: *tavaly adakoztam, és semmi nem történt!* Megdöbbsz igazán, ha tudod, hogy mennyi mindent változtat meg az. Az adakozás életét kell élned, és hinned kell benne! Nem csak egyszer kell adnod, hanem azt az életet kell élned, hogy minden nap keresd a lehetőségét, hogy kinek mit adhatsz!

Filippi 1:19-20

„Mert tudom, hogy ez nékem üdvösségemre lesz a ti könyörgétek által és a Jézus Krisztus Szellemének segítségével által. Az én esengő várásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szégyenülök, hanem mint mindenkor, úgy most is nagy bátorsággal fog magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által.”

Tudom – mondja Pál -, hogy megszabadulok, a ti imáitok által, és a Szellem ellátása, segítségével által.

A Szellem ellátása egy segítséget jelent. Az egységben és a harmóniában megtalálható a Szellem táplálása.

Hiszem, hogy megértjük az ima fontosságát! És a szellem táplálása és ellátása a test tagjai, valamennyiük számára rendelkezésre áll. Legyen az a gyógyító kenet, vagy a könyvek által, vagy a kazetták által, vagy akár ezen kazetta által megkaphatod a Szellem táplálásából azt, amire szükséged van! A te elvárásod, és a te reménységed szerint fog hozzád jönni ez az ellátás.

Másrészt párbeszédetek, beszélgetések, az Ige kimondása, az Ige szólása által.

Ahogy ezt a 27. vers mondja:

Filippi 1:27

„Csakhogy a Krisztus Evangéliumához méltóan viseljétek magatokat, hogy akár odamenvén és látván titeket, akár távol lévén, azt halljam dolgaitok felől, hogy megállotok egy szellemenben, egy érzéssel viaskodván az Evangélium hitéért;”

„Az én részvételem által.”

Van az elvárásunk, és reménységünk, a párbeszédeink, és az Evangélium szólása, és a részvételünk. Meg kell tanulnunk békességben élni a Krisztus testében velő atyánkfiaival! Megparancsoltatott nekünk, hogy szeretetben járjunk!

Filippi 2:2-3

„Teljesítsétek be az én örömeimet azzal, hogy egyetértésben legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, ugyanazon indulattal lévén. Semmit ne cselekedjeteek versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván magatoknál.”

Ez azt jelenti, hogy meg kell tanulnod szeretetben járni, nem engeded meg a viszálykodást a házadban, mert akadályozni fogja a Szellemtől való ellátottságodat!

A keresztények jóval azalatt élnek, mint ahogy a Szellem ellátná őket, mert keserűség van bennük, viszálykodás van bennük, féltékenykedés van bennük – és ez kirabolja őket az Istentől való legjobbtól.

Ezért meg kell tanulnod, hogy harmóniában élj! Engedd el a szívedtől a meg nem bocsátást!

Hallgattam a TV-ben egy embert, egy nagyon híres prédikátort. Az emberek volt, hogy 20 éven keresztül támogatták a szolgálatát. Tudták az Igét. Kimondták az Igét. Hatalmas anyagi adakozók voltak, társak voltak a szolgálatban - és a feleség rákbetegségben haldoklott már. Odaröpült a szolgáló, hely szerint, hogy imádkozzon az asszonyért. Az Úr azt mondta, hogy a szívében meg nem bocsátás van a férje iránt. Nem akarta elhinni. De elmondta az asszonynak, hogy: *az Úr azt mutatta nekem, hogy meg nem bocsátás van a szíveden. Azt válaszolta, hogy: soha nem fogok tudni megbocsátani a férjemnek! 20 évvel ezelőtt elmondtam neki, hogy én soha nem fogok neked megbocsátani!*

Az Úr így nem tud érted tenni semmit.

Márk 11:25

„És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket.”

A többi vers folytatásaként jön ez az Ige, mert 'és'-sel kezdődik. A gondolat még nem teljes. Mert lehet pozitív megvallásod, és lehet pozitív az imádságod is, meg nem bocsátással a szívedben.

Nem csak arról van szó, hogy pozitív dolgokat mondunk, a hit imáját elmondogatjuk, és a szíveden meg nem bocsátás van, elvárván, hogy az Ige majd működik neked. Várván az eredményt - amely ebben az esetben gyógyulás volt ennél az asszonynál.

Ha eredményeket akarsz, akkor meg kell szabadulnod a szívedben mindattól, amit bárki ellen valaha is tudtál a szívedben!

Ez az egyik útja, hogy a rákbetegség megragadja az embert: keserűség, küzdelem, viszálykodás, féltékenykedés, irigykedés. Mert a rák nem más, mint ellenszegülő sejtek a testben. Amikor ellenszegülsz Isten Igéjének, akkor nyitod meg magad a betegségnek.

A betegségek mindig a szellemi problémák eredményeként jönnek elő. Annyit jelent, mint nem vagy hajlandó elfogadni Isten Igéjét. És bárkinek bármilyen panaszod lenne valaki ellen is – meg kell bocsátanod! A hústest természete az, amely visszatartja a keresztényeket az áldásoktól. Mert a hústest cselekedete az, amely nagyon szereti a viszálykodást

Efezus 4:1-3

„Kérlek azért titeket, én, ki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhívásotokhoz, mellyel elhívattatok. Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvedvén egymást szeretetben, Igyekezvén megtartani a Szellem egységét a békesség kötelékében.”

Itt az elhívásunk a szeretetben járásra! Krisztus testében valamennyi taggal!

A bővített görög fordítás szerint: *„őrizd meg magadat harmóniában, egységben.”*

Miért olyan fontos szeretetben járni? Azért, mert ha kikerülsz a szeretet útról, kiraboltad saját magadat a Szellem ellátásától! Ez nagyon súlyos dolog! Nagyon súlyos korlátozásokat hoz az életben.

1Korinthus 13:1-3

„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És ha jövődöt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok. És ha vagyonomat mind felétem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból.”

Mit mond itt az Ige? Mindannyian elhívottjai vagyunk a szeretet járásnak.

Ha nem jársz szeretetben, saját magadat fogod kirabolni! Korlátozott életvitelt fogsz élni. Minden szükséged nem lesz betöltve. Mindegy, még akkora hited is van, hogy hegyeket mozdítasz, vagy odaadsz mindent, amid csak van - ha nem jársz szeretetben, nem használ neked semmit, mert megállítja, semmissé teszi a hitedet. A hitedet és az adakozásodat.

Hitet igényel, hogy szeressünk néhány embert, nagy kihívást jelent - és kitartónak kell benne lenni. Mert ha megengeded, hogy a viszálykodás és a keserűség belépjen, akkor meghamisítod Isten ellátását, nem jut el hozzád!

Máté 18:19-20

„Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”

A 19. versben az a rész, hogy: „*egy akaraton lesznek*” – az harmóniát, egységet, egyetértést jelent. Ha szeretnéd Istent, hogy közötted legyen, akkor harmóniában, összhangban és egységben kell járnod! Ugyanez a bővített fordítás szerint azt mondja, hogy: „*én ott vagyok. Én vagyok!*”

Az '*én vagyok*', az '*én vagyok*' jön a te közelségedbe, és a jelenlétedbe, ha te egységben, összhangban vagy, és akkor fogják jelek és csodák követni a szolgálatodat!

Az emberek azért raboltatnak ki, mert nem járnak összhangban és szeretetben! Nem éri meg!

Nem akarok még emlékezni sem arra, hogy valaki valaha mit mondott rólam! Tudod, mit mondott Isten Igéje? Mert el kell tudnod fogadni, meg kell kapnod a szellem ellátását! És ha a szellem áldásai nem érkeznek meg hozzád, korlátozva leszel!

Krisztus testének szüksége van erre a kijelentésre most!

A legfontosabb dolog, amit most meg kell érteni, hogy a szakadás szelleme létezik! A legnagyobb ellensége a teljes ellátásunknak - ahhoz, hogy a maximális eredményeket elérjük a szolgálatban! Ez egy figyelmeztetés!

Róma 16:17

„Kérlek pedig titeket atyámfiai, vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tudomány körül, melyet tanultatok; és azoktól hajoljatok el.”

Pál azt mondja itt: *ha valakit látsz, akinek az élete felett jelen van a szakadás szelleme.*

Néhányan úgy gondolják, hogy az életük arra hívatott el, hogy szakadásokat okozzanak. Keresztényekről, pásztorokról, teljes gyülekezetekről szöveg! Mindannyian megnyitják magukat ennek a szellemnek, ennek a démonnak, a szakadás démonának! Addig nincsenek megelégedve, amíg az embereket szét nem szakítják, meg nem osztják, meg nem szakítanak kapcsolatokat. Barátságokat meg nem szakítanak. Gyülekezeteket szét nem szaggatnak.

Pál azt mondja, hogy: *ha valakit találsz, akit a szakadás szelleme ural, pásztorok, jelöljétek meg őket, és kerüljétek el őket!*

Pál, amikor ilyeneket talált, még a nevüket is leírta, és a gyülekezet tagjainak elmondta, hogy tartsák magukat távol ezektől!

Mi lenne, ha azt mondanám, hogy TV szolgálatra készülünk, és azt válaszolnád, hogy: *nem vagyok egyetértésben ezzel a látással.* És én erre azt válaszolnám, hogy: *jelöljétek meg ezt az illetőt, és tartásátok távol magatokat tőle.* Mit gondolnál erről? Azt mondanám, hogy: *ez a Kovács itt mindig szakadásban, és megosztottságban van. Maradj az egész családtól távol! Mert ha nem így teszel, akkor a szellemi ellátásunkat akadályoztatjuk.* Úgy gondolnád, hogy ez nagyon erőszak teljes!

Nézzük meg, mit mond még Pál:

1Korinthus 3:3

„Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é és nem ember szerint jártok-é?”

Pál mondja: *irigykedés, versengés és szakadás, különböző csoportokra osztás van köztetek, akkor még testiek vagytok.* Hústest szerint!

Döbbenetes az én számomra: mindezek a keresztények, akik magukról azt gondolják, hogy olyan szellemiek, gyülekezeteket osztanak szét, kapcsolatokat szakítanak szét, telve a viszálykodással a szívük. Honnan gondolják, hogy Istentől hallották, hogy ez az ő kötelességük, hogy ezt a szakadást létrehozzák?

Mégis az Ige azt mondja, Pál írja: *irigykedés, versengés és szakadás van köztetek, testiek vagytok.* Testi keresztények. Ha te meg nem bocsátasz, megengeded, hogy a versengés, viszálykodás legyen közted, még nem vagy szellemi, testi vagy. Ez nem igei így, ez a hústest! Bármelyik karizmatikus keresztény - legyen teljes evangéliumi, legyen pünkösdistá -, mely szakadásokat okoz, és viszálykodást okoz, nem szellemi, és a testtől van.

Ezek az emberek, akik test szerint járnak, és nem szellemiek - a test szerint járnak, és azon csodálkoznak, hogy miért nem képesek arra, hogy a szellem táplálásába becsatlakozzanak.

Én a maximális eredményeket akarom elérni! Friss ellátásra van szükségünk az anyagi területen is! Nem engedhetem meg, hogy az ördög kiraboljon engem!

Másik dolog: megbocsátani annyit jelent, mint elfelejteni. Én nem vagyok felelős érted! Ha hallottad ezt az üzenetet, most már Isten téged tart felelősnek! Te hibád lesz, ha még mindig nem szellemi keresztény vagy ezután!

Három szó létezik a görögben a szakadásra. Ezek a különböző szakadásfajták lesznek a következőkben a témánk. Meg fogjuk határozni őket!

Az első a kitörés, vagyis az eltávolodás egymástól. A szakadás egyik formája tehát azt eredményezi, hogy utak részekre szakadnak – kitörnek a részek, részekre szakadnak.

Egyszer Texasban megismerkedtem egy emberrel, amikor arra jártam, mindig meglátogatott, és folytonosan szakadásokat okozott. A szomszédokkal kapcsolatban, bárkit, akit ismertem, rossz dolgokat hozott, hogy ellenséggé tegyen engem, megtörjön kapcsolatokat, rossz szájjal, gonosz szavakkal.

Másik formájára térünk a szakadásoknak: kettéhasítani, vagy szétszakítani. Nem csak az, hogy utak eltávolodnak egymástól, de ez a démon, amely az emberben működik, nem megelégedett azzal, hogy az illető csak elmegy, hanem csak akkor, ha valamit szét is tépett, szétszaggatott, elpusztított.

Gyülekezetekben megtalálható ez az állapot. Néhányszor az emberek csak elmennek, eltávolodnak, de ez néhányukat nem elégít meg. Még ezután is munkálkodnak, amíg el nem pusztítják. Nincsenek egyetértésben a látással, a pásztorról: *fel kell hívni a gyülekezet tagjait körbe-körbe, elhívni őket az én házamhoz, elmondani, hogy mit gondolok én a pásztorról* - és addig nincsenek megelégedve, amíg le nem pusztították, amíg el nem mondták, mit gondolnak ők a pásztorról. Addig nincsenek megelégedve, amíg a gyülekezetet le nem pusztították, szét nem tépték a tőlük telhető legjobb tudásuk szerint, amíg a pásztort meg nem szégyenítették.

Ez a második formája a szakadásnak.

Az első volt, amikor az utak eltávolodnak, elszakadnak az utak. Ez a második pedig, amikor teljesen széttépnék, szétszaggatnak mindent.

Tavaly volt egy misszionáriusunk, eljött az alkalmunkra, és éppen egy új gyülekezetet kezdünk vidéken - elvittük oda. Megálltunk az ajtónál, Isten felfedte az ő jelenétét, és az ő szándékát, megkértük, hogy soha többet ne jöjjön vissza. Ő előjött azzal, hogy Isten küldte őt ide. Megkértük, ne jöjjön vissza, mi egy család vagyunk - ő nem ide tartozik.

Nem volt azonban boldog vele. Új pásztort építettünk ki ott, és új gyülekezetet, megmondtuk a pástornak, hogy ne engedje vissza. Ne engedje őt vissza a gyülekezetbe! El is jött azonban a következő alkalomra, hazudott. Azt hazudta az új pástornak, hogy Jim megengedte, hogy ő bemenjen az új gyülekezetbe. A hazugok nem prédikátorok, azok hazudozók! És ott, a gyülekezet előtt elkezdett engem darabokra szaggatni: hogy imádkoztam én pénzért, amilyen fajta hazugságokat csak el tudsz képzelni, előhozott. A viszálykodásnak ez a szelleme uralta őt.

Az volt a nagy szerencsétlensége, hogy angolul is beszélt. Amikor a következő alkalommal én megkértem, hogy többé ne jöjjön – Isten megszabadította a démonától! Remélhetőleg ma már egy más ember.

Van egy harmadik megjelenési formája ezen görög szónak, hogy 'szakadás': valamitől elkülönülve állni. Ez az, amely valóban működik széles körben a Krisztus testében. Nem igazán jelenti az emberek utakat választanak szét, és szétszaggatnak dolgokat, vagy lepusztítanak dolgokat, a szakadásnak ez a fajtája úgy nyilvánul meg, hogy csak külön állnak. A leginkább megtévesztő ez a fajta!

Még házasságokban is jelen van. Nem beszélnek a válásról, csak nincsenek egyességben. Külön állnak egymástól. Két ember, aki ugyanabban a házban él, két külön életet élnek, két külön irányba mennek.

Ennek a fajtának szoros kapcsolata van a magatartásformával. Néhányszor az emberek csak lázadók, és ellenszegülők. Mifelénk úgy mondják ezt: rossz magatartásforma.

A gyülekezeteinkben is megtaláljuk ezt a fajta szakadás szellemét. Amikor a tagok eljönnek ugyan a gyülekezetbe, a hitükben próbálnak megállni. Nem igazán mondják, hogy egyetértésben vannak, vagy nincsenek. Nem lehet igazán megmondani, hogy az illetőben valóban munkálkodik-e a szakadás ezen szelleme. Valójában belül, mélyen különállnak ők. Valójában nem a mi családunk tagjai.

Néha még pásztorot is talál az ember, aki nincs igazából egyességben. Vannak néhányan, akiket megmérgezett a téves tanítás. Nem csatlakoznak be ilyenkor ezek a pásztorok sem a szellem ellátásába. Mindazoknak a pásztoroknak, akiknek szakadásaik vannak, és az egész életük, és az életcéljaik meg vannak fertőzve.

Mások csak ott ülnek: *nem megyek igazán el, de nem is értek egyet. Nem adok ehhez a célhoz egy forintot sem. Különállok ettől a dologtól.*

A mieink azonban fejlődnek és épülnek, és terjeszkednek, és fontos, hogy a szellemben áradjanak!